

Τὴν ἐπαύριον, εὕρισκόμενον τὸ αἶμα τοῦ στρατεύματος
δύο λεύγας ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν τῆς Βλίδας, ἀπάντησε τὸν ἐχ-
θρὸν συνηθροισμένους ἔχοντα τὰς δυνάμεις του, καὶ κρατοῦν.

α στενήν τινά κοιλιάδα καὶ τὰς ἀκρωτείας. Μετὰ μικρὸν ἔκ τινος τοῦρεκισμὸν ἔστειλαν καὶ ἐζήτησαν ἀντιπαλὴν καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς ἰδοῦσι, ἐκείνοι δὲ δὲν ἐπύσαν ἀκροβολίζοντες τοὺς ὤφους τῶν ἡμετέρων, οἵτινες ὑπήκουον νὰ ποτίσῃσι τοὺς πεποῦς τῶν εἰς ῥυακά τινά κυριευόμενον παρὰ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βεδουίνων. Καμπάτοι δὲ ἐγκυματίσθησαν ἐκ τῶν μετέρων. Τότε ὁ ἀρχιστράτηγος πρήγγειλε δύο τάγματα ἀναβῶσι τὰς ἀκρωτείας, νὰ διώξωσιν ἐκεῖθεν τοὺς βερδύ-λους καὶ νὰ τοὺς κόψωσι τὴν διάβασιν ἐν ταύτῃ δ' ἐδόθη ματαγὴ τοῦ νὰ τοὺς κτυπήσωσιν ἀνιέως, ἥτις καὶ ἐβε-βέσθη. Εἰς μάτην ἐπρόσπεσαν εἰς τὸν στρατηγὸν ὁ Μουρτὴς καὶ οἱ ἀρχηγοί, διὰ νὰ καταπαύσῃ ἡ σφαγή. Ὅλοι διήλθον ἰὰ τοῦ ξίφους.

Τὴν 10 τὸ ἑσπέρας τὸ στρατεύμα εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μή-δειαν μετὰ μεγίστης ὑποδοχῆς. Αἱ πολιτικαὶ καὶ θρησκευ-τικαὶ ἀρχαὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ ἀρχιστράτηγου. Μας ἐβεβαίωσαν δὲ οἱ κάτοικοι ὅτι οὐδαμῶς ἐμέλειξεν αὐτοῖς εἰς τὴν μάχην τῆς 9, καθ' ἣν ὁ μπέης εἶχε στείλει τὰ στρατεύ-ματά του καὶ τὸν ἀγὸν του. Ὁ Λογιστράτηγος ἀπεφάσισε ν' ἀφήσῃ ἐνταῦθα φυλακὴν ἐν σύνταγμα, καθὼς καὶ εἰς τὴν Βλίδαν ἐντεῦθεν δὲ θέλει εἰσκηνοποιηθῇ ὁ τόπος, καὶ θέλει χαλλιεργεῖσθαι μετ' ἀσφαλείας ἡ ὡραία πεδιάς τῆς Με-τίτζης.

Ὁ πρῶν μπέης εἶχε φύγει τὴν προλαβοῦσαν τῆς ἀφίξεώς μας νύκτα πρὸς τινὰ Μπαρδοῦτον (ἀσκητὴν Μωαμεθανόν) πρεῖς ὥρας ἀπέχοντα ἐντεῦθεν. Ἀνεμένετο δὲ τὴν 11 νὰ ἔλθῃ νὰ παραδοθῇ μόνος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ στρατηγοῦ.

Ἡ Μήδεια δὲν ὁμοιάζει καθόλου τὸ Ἀλγέριον δὲν ἔχει προχώματα, καὶ αἱ οἰκίαι εἰναι χαμηλαὶ καὶ κακῶς οικοδο-μημέναι.

— Τὴν 28 Νοεμβρίου οἱ ὑπόδοχοι ὑπουργοὶ Καρόλου τοῦ Ι' μεταφέρθησαν ἐκ τοῦ φρουρίου τῶν Βιγνέων εἰς τὴν εἰρκτὴν τοῦ Μικροῦ Λουξεμβούργου.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 25 Νοεμβρίου.

Λέγεται ὅτι ὁ Κύριος Καρλωρῖκος πέμπεται πρὸς τὸ Γερμανικὸν Σενέδριον, ὅπου ἔχουν νὰ διαπραγματευθῶσι τὰ περὶ τοῦ Βελγίου.

— Μας βεβαιεῖν ὅτι ἡ περὶ τοῦ Λουξεμβούργου διπλω-ματικὴ ὑπέθεσις δὲν θέλει διαπραγματευθῇ ἐν Φραγκ-φούρτῳ, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἐν Λονδίῳ σύλλογον. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ Κύριος Βείερος, πρέσβης τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτελεσῆς, θέλει ὑπάγει μετ' αὐτὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

27 Νοεμβρίου. — Ἐν τῇ γῆσινῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐθνικῆς συνόδου συζητήθη τὸ περὶ συντάξεως τῆς Γερουσίας σχέ-διον ἔπασεν. Αἱ ἐξῆς προτάσεις ἐνεκρίθησαν: — 1. Οἱ γερου-σιασταὶ θέλουν διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Προστώτος τῆς Πολι-τείας. — 2. Δὲν θέλουν διορίζεσθαι κατευθεῖαν, ἀλλ' ἐκ καταλόγου ὑποψηρίων. — 3. Ὁ κατάλογος θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὰ ἐκλεκτικὰ συνέδρια. — 4. Οἱ αὐτοὶ ἐκλογεῖς, οἵτι-νες θέλουν ἐκλέγει τοὺς ἀντιπροσώπους, θέλουν προτείνει τοὺς ὑποψηρίους. — 5. Πᾶσι τῶν γερουσιαστῶν δὲν εἶναι δια-δογικὴ, ἀλλὰ διορίζονται διὰ βίου. — 6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γε-ρουσιαστῶν δὲν θέλει ἔχει οὔτε μέγιστον οὔτε ἐλά-χιστον ὅρον, ἀλλὰ θέλει εἶναι προσδιορισμένος. — 7. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέλει εἶναι ὑποδιπλάσιος τοῦ τῶν ἀντιπροσώπων. — 8. Διὰ νὰ εἶναι τις αἰρετὸς εἰς τὴν γερουσίαν, πρέπει νὰ πληρὴν τὴν μὲν ἐξ ὑποστατικῶν γίλιζ Φλωρίνα. Εἰς ὅσας δ' ἐπαρχίας δὲν εὐρίσκειται εἰς αἰρετὸς ἀνὴρ δεκακισιλίας ψυχῶν κατὰ τοῦ, θέλει συμπληροῦ-σθαι ὁ τῶν ὑποψηρίων κατάλογος ἐκ τῶν μετὰ τὸν εἰσφε-

ρόντων ἐπαρχιωτῶν μέχρι τῆς συνδρομῆς τῆς ἀναλογίας ἐνὸς ἀνὴρ τῶν δεκακισιλίας. — 9. Οἱ γερουσιασταὶ δὲν θέ-λουσιν λαμβάνει σιτηρέσιον. (Journal des Débats.)

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 2 Ἰανουαρίου.

Σήμερον περὶ τὴν μεσημέριαν ἀνεχώρησαν εἰς Αἴγιναν διὰ θαλάττης οἱ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντι-πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Νιμίζεται ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐκεῖτε ἀφίξεως τῶν εἰς αὐτὸ νὰ ταχύνωσι τὴν παρὰ τῶν Ὁθωμανῶν εὐκαιρίαν τῆς Ἀκριβέως τῶν Ἀἰγίων.

Ἀπὸ γράμματα ἀξιόπιστα καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μαθάνομεν ὅτι ὁ Ροῦμελὴς Βαλε-σίς εἶχε διατάξει τοὺς ὑπ' αὐτὸν διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν νὰ φονεύσωσιν ὅλους τοὺς Ἕλληνας καπετάνους, οἵτινες εἰμεινεν ὑποταγμένοι εἰς τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐπροσκόμισαν τὸν μὲν Ἀστέριον Στρατάρχην, Καπετάνον τοῦ Ἀσπροποτάμου, καὶ τὸν Α. Λιακτάν, Καπετάνον τοῦ Κλι-νοῦ, εἰς Τρίκκαλα· τὸν δὲ Γόγον, Καπετάνον τῆς Ἀρτας, καὶ τὸν Κοτυλήδαν, Καπετάνον Τζουμέρκας, εἰς Ἀρτὴν τὸν Σωτήριον Στράτον, Καπετάνον Ἀγρόφων, εἰς Τρίκκαλα, καὶ κάποιον Σάβδαν Βούλγαρον, Καπετάνον Γούρας, εἰς Φέσσαλα· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς τοῦ Ὀλύμπου καπετάνους εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν. Ἀλλ' ὁ μὲν Σ. Στράτος ὑποπευόμενος, δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπάγῃ, ὁ δὲ Α. Γόγος ὑπῆγε μὲν, τὸν ἀπέπεμψαν δὲ ὡς ἀσθενοῦντα διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ ἀδελ-φὸς του. Κατὰ τὴν 12 λοιπὴν τοῦ περελθόντος Δεκεμβρίου, ὡς ἐξ ἐνὸς συνθήματος, ἐφάνευσαν ἀπὸ τοῦ εἰσελθόντος, εἰς μὲν τὰ Τρίκκαλα τὸν Στρατάρχην μετ' 150 στρατιώταις, καὶ τὸν Λιακτάν μετ' ὅσους εἶχε· ἐξωλόθρευσαν δ' ὡσαύτως καὶ τοὺς Καπετάνους τῶν Χασίων, Μανδάλαν, Φείρην, καὶ αἱ ἄλλους μικροτέρους μετ' ὅλους τοὺς περὶ αὐτοῦ· εἰς δὲ τὴν Ἀρτὴν τὸν Κοτυλήδαν μετ' ὅλους σχεδὸν τοὺς στρατιώτας του, καὶ εἰς τὰ Φέσσαλα τὸν Σάβδαν μετ' ἐνὸς τριακοσίου. Ὁ Σωτήριος Στράτος, ἐπειδὴ ὑπῆγεν εἰς ἀδελφὸς του εἰς Ρεν-δίναν, κεφαλοχωρὶ τῶν Ἀγρόφων, καὶ τὸν ἐτουρέκισαν, χω-ρίς νὰ δυνήθωσιν νὰ τὸν φονεύσωσιν, ἐσώαξε τοὺς στρατιώτας του ὅλους περὶ τοὺς ἐξοχισίους καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὰ ὄχυ-ρά χωρὶς, Χρύσον, Κεράσθον, ἔχων ὡχυρωμένα καὶ ἐν μο-ναστήριον καὶ ἐν σπηλαίον. Ἐκεῖ συναθροίζονται καὶ τὰ λεί-ψαν ἀπὸ τοῦ ἄλλου Καπετάνου. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Γόγος ἐσώαξεν ὅλους τοὺς στρατιώτας τοὺς ἰδικούς του καὶ τοῦ Κοτυλήδα, καὶ ὡχυρώθη εἰς τὸ χωρίον Σκωληκαρίαν. Ἐκ δὲ τῶν Ὀλυμπίων ὁ Διαμαντὴς μετ' ἀφόρους ἄλλους Καπετά-νους συναθροίσαντες τοὺς στρατιώτας τῶν, φυλάττονται εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου. Οἱ δὲ λοιποὶ τι ἔγινον ἀγνοεῖται.

Ἐνταῦτ' μαθάνομεν ὅτι ὁ Κιουτταγὴς ἐκρέμασε καὶ δύο πρεσβυτοὺς, τὸν μὲν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀσπροποτάμου, Νάσιον Καστανιώτην ὀνομαζόμενον, τὸν δὲ ἐκ χωρίου τινὸς τῆς Θεσ-σαλίας, Παλαμῶν Ματθίον. Ἐπροσκόμισε δὲ καὶ δύο ἑτέρας πρεσβυτοὺς ἐρεῖς ἐκ Λομοῦ μετ' ἑῶν εἰς Ἰωάννινα, καὶ ἀγνο-εῖται καὶ αὐτοὶ ἂν ἔλαβον τὴν αὐτὴν τύχην μετ' ἄλλους πρεσβυτοὺς.

Φιλολογία.

Ἀνέγνωσται πρὸ καιροῦ τὴν κατὰ τὸ 1820 εἰς Παρίσιον ἐκδοθεῖσαν περιήγησιν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κ. Πενκιδίου.

Γενικοῦ Προξένου τῆς Γαλλίας παρὰ τῷ Ἀλῇ Πατᾶ εἰς Ἰωάννινα κτλ. κτλ. καὶ ἐπαρτήρητα μετὰ προσοχῆς τὰ ἐπερὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀναφερόμενα, καὶ κυριωτέρας τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι περιέχονται εἰς τὴν Αἰτωλίαν, Δωρίδα, Φωκίδα, Θεσσαλίαν καὶ Ἀκαρνανίαν.

Γέμει ἀξιολόγων παρατηρήσεων τὸ πολύτιμον τοῦτο σύγγραμμα, καὶ εἶναι ἄξιος ἐπαίνου τόσῳ μᾶλλον ὁ πολυμαθὴς συντάκτης του, καθ' ὅσον εἶναι ὁ πρῶτος (ἂν δὲν ἀπα- λῶμαι) ἀπὸ τῶν νεωτέρων περιηγητῶν, ὅστις ἐπραγματεύθη περὶ τῆς Γεωγραφίας τῶν μερῶν τούτων διεξοδικώτερον.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν πολλῶν σοφῶν καὶ ἀγχινῶν θεωριῶν τοῦ πολυμαθοῦς τούτου ἀνδρὸς νομίζω, ὅτι παρετέφθησαν καὶ λάθη τινὰ, ἢ διαφυγόντα τὴν ἀνένδοτον προτοχήν του, ἢ πηγάζοντα ἀπὸ ἀμαθῶν ἀνθρώπων ἐσφαλμένας παραδόσεις, αἱ ὁποῖαι τὸν παρέτρεψαν ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδὸν τῶν ὀρθῶν του παρατηρήσεων, διὰ τὰ ὁποῖα νομίζω ὅτι οὐδὲ ὁ σοφὸς εὐ- τοσ ἀνὴρ δὲν θέλει μὲ μεμφθῆναι, ἐὰν τὸν δώσω νῦν μὲ σημειώ- σεις τινὰς διὰ τὰ ἀναπτύξῃ καλλίτερα τὸ σῦντημα τῶν θεωριῶν του, καὶ τὰ ἐπιστηριξῇ ἐδραιότερον τὰς πρὸς κδοθείσας εἰκασίας του.

Οὐτε γὰρ οἱ γεωγραφικὰς ἱκανὰς ἔχον διὰ τὰ ἐξετάτω ἀ- ναλυτικῶς τὰς θεωρίας καὶ εἰκασίας τοῦ πολυμαθοῦς συγ- γραφέως, οὔτε τὸ πολλοσημῶριον τῶν βοηθημάτων, ὅτα εἶχεν αὐτὸς συντάττων εἰς Παρισίους τὸ σύγγραμμά του, δύναμαι νὰ εἶρω ἐγὼ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου κατέστρεψε τὰ πάντα τὸ πῦρ καὶ ὁ σιδηρός.

Θέλω δημοσιεύσει μόνον ὅσας σκέψεις ἠδυνήθην νὰ κά- μω περὶ τῆς ἀρχαίας Γεωγραφίας μετὰ τὴν συνδρομὴν τῶν ὀλίγων λειψάνων τῆς μικροτάτης μου βιβλιοθήκης, καὶ ὅσας παρατηρήσεις ἢ ἐν κλειρῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάδοται μὲ ἔδωκε καιρὸν νὰ κάμω ὡς πρὸς τὴν φυσικὴν θέσιν καὶ ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν.

Εἰς τρεῖς τάξεις διαιροῦνται κυριωτέρας αἱ παρατηρή- σεις μιν εἰς τὰ περιεχόμενα τούτου τοῦ συγγράμματος.

Πρῶτον, πολλὰ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ὄρη, λίμναι, ποτα- μοὶ καὶ χωρία δὲν ὑπάρχουσι διόλου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ὑπάρχει φέρ' εἰπεῖν οὔτε λίμνη Σαυροβίτσας, οὔτε Κυπο- ράκι ὄρος, οὔτε Φιδάκια ποταμὸς χυόμενος εἰς Φιδάριν, οὔτε χωρία Κουποκόρακος, οὔτε ὄρος Πίνδος, οὔτε πο- ταμὸς Κότουρη, ὡς φαίνεται εἰς τὸν Συγγραφέα Τόμ. Γ. Φύλλ. 124, 225, 231, 247, 250, 252, καὶ 260.

Δεύτερον, πεδιάδες, ποταμοί, ὄρη, κοιλάδες, τμήματα ἐπαρχιῶν ὀλίγηρα μετετεπίστησαν πολλὰ μακρὰν ἀπὸ τὴν φυσικὴν τῶν θέσιν. Τὸ Δηλάντιον πεδίον φέρ' εἰπεῖν, ἐφ' ἰμολογουμένως εἶναι ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν Εὐβοίαν (α) μετατοπί- ζεται εἰς τὴν Αἰτωλίαν περὶ τὸ Μεσολύγγιον. Ὁ Πίνδος

(α) Στράβ. βιβλ. Ι. Κεφ. Α. § 9. ἐκθ. Δορ. περὶ Εὐβοίας, ὅτι ὑπέρκει- ται δὲ τῆς Χαλκιδίων πόλεως τὸ Ἀηλάντον καλούμενον πεδίον. καὶ § 12. «Τὸ μὲν οὖν πλὴν ὁμιλοῦνται ἀλλήλαις αἱ πόλεις αὗται περὶ δὲ Ἀηλάν- του διωκόμεναι, αὐτὴ οὕτως τελείως ἐπαύτατο.» καὶ Κεφ. Γ. § 6. «Ἀρχαίως δ' ὁ Εὐβοὶος φασὶ τὸς Κουρήτας ἐν Χαλκιδί συνεικῆσαι, συνεχῶς δὲ περὶ Ἀηλάντου πεδίον περὶεμύοντα.... μετακίησαι δὲ εἰς τὴν Αἰτωλίαν κατασχόντας τὰ περὶ Πλευρώνα χωρία.» Αὐτοὺς τοὺς ἰδίους παραγράφους τοῦ Στράβωνος ἀναφέρει καὶ ὁ Κ. Πουκευδὴς Φύλλ. 198, καὶ ἀπὸ τῶν πῶς διέφυγε τὴν προτοχήν του αὐτὸ τὸ λάθος, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ὁ- μολογεῖται περὶ Εὐβοίας, καὶ τῆς Εὐβοικῆς Χαλκίδος, καὶ ὅτι «αὐ- τὴς ὑπέρκειται τὸ Ἀηλάντον πεδίον» καὶ κατωτέρω ὅτι «περὶ αὐτοῦ ἐπ' ἔκτασιν αἱ πόλεις» πῶς ἐδυνάθη νὰ μεταφέρῃ ὁ Κ. Πουκευδὴς τὸ Ἀηλάντον πεδίον εἰς τὴν Αἰτωλίαν, ἐν ᾧ ἀπὸ τῶν ἄλλων περιουσιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν λήγει ὁ Γεωγράφος, ὅτι μετακίησαν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, δὲν μὲνι- μὲν ἀμφισβητεῖται ὅτι εἶναι εἰς τὴν Εὐβοίαν. Τὰ αὐτὰ σχεδὸν λέγει καὶ ὁ Εὐστάθιος εἰς τὰς παρακλάδας τοῦ Ὁμήρου (Ιλ. Β.) περὶ Ἀχαιῶν Παρ. μ'. «Φασὶ γὰρ εἶ παλαιά, ὅτι Κουρήτας ἐν Χαλκιδί ὤκησαν συνεχῶς δὲ πόλεμον ὄντας αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἀηλάντιου πεδίου (γραφε Ἀηλάντου).... μετα- κίησαντες δ' εἰς Αἰτωλίαν κτλ.

ποταμὸς, ἐνῷ κατὰ τὸν Στράβωνα (β) ἐνοῦται μὲ τὸν Κη- φιστὸν, ὅστις χύνεται εἰς τὴν Κωπαῖδα λίμνην (γ), μι- τονομάζεται Μόρνος παρὰ τοῦ συγγραφέως, καὶ ὑπερπηδῶν τὸν Παρνασσὸν, χύνεται εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον πλη- σίον Ναυπάκτου, καθὼς καὶ τὸ εἰς Παραδείσει τῆς Βόνιττας ρεῦμα μετοχετεύεται εἰς τὴν Φωκίδα καὶ χύνεται εἰς τὸν Κηφιστὸν.

Τὸ τμήμα τῆς ἐπαρχίας Καρπενησίου Σιβολάκου, ἐνῷ εὐρίσκεται εἰς τὴν παραποταμίαν τοῦ Ἀχελώου πλησίον τῶν Ἀγρᾶφων, μετατοπίζεται ὑπὲρ τὴν σειρὰν τοῦ Παται- τωλικοῦ ὄρους, ἡμερῶν δρόμον, εἰς παραποταμίαν τοῦ Εὐή- νου. Τὰ Βαρδούσια, σειρὰ ὄρων τῆς ἐπαρχίας Λιδωρικίου, διαιρῶσι κατὰ τὸν συγγραφέα τὰς κοιλάδας Σπερχεῖου καὶ Κηφιστοῦ, δηλ. τὸν κάμπον Ξητουνίου καὶ Γραβιάς, τὸν ὁποῖον διαιρεῖ ἡ σειρὰ τῆς Οἰτης, καὶ ἀπέχουσι πολ- λῶν ὥρων δρόμον ἐξ αὐτῆς τὰ Βαρδούσια. Ἡ κοιλάς τοῦ Λιδωρικίου, ἡ ὁποία ὁμοιάζεται τῶρα κάμπος Βελάς συνά- πτεται ἀπὸ τὸν συγγραφέα μὲ τὴν Βοιωτίαν καὶ διὰ μιᾶς ἀγνώστου εἰς τὴν Ἑλλάδα στενωποῦ ὁμομαζμένης ἀπὸ τὸν συγγραφέα Καλαδζιά ἐνώνεται μὲ τὴν κοιλάδα τοῦ Σπερ- χεῖου, ἐνῷ παρεμπίπτει ὁλόκληρος ὁ Παρνασσὸς καὶ ἡ ἐπαρ- χία Σάλωνος μεταξὺ τῆς κοιλάδος αὐτῆς καὶ τῆς Βοιω- τίας, καὶ ἐνῷ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ κοιλάδος Σπερχεῖου παρεμπίπτει ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία τῆς Πιοντοῦιτσης. Ὁρ. Τόμ. Γ. Φύλλ. 196, 194, 199, 202, 203, 206, 223, 224, 225, 231, 246 καὶ 252.

Τρίτον, εἰς πολλὰς ἐπαρχίας ἀναφύονται νέα ἔθνη, λα- λοῦνται ἄγνωστοι εἰς τοὺς κατοίκους γλῶτται, καὶ φαί- νονται συμβιβητότα τινὲς, καὶ θίγοι ἀνθρώπων ὅλως διό- λου ἀνύπαρκτοι. Εἰς τὸ Καρπενήσι π.χ. καὶ εἰς Νεαπάτραν, ποτὲ δὲν ἐκατοίκησαν Βλάχοι καὶ Ἀλβανοί, οὔτε ἠνω- ρίζουν ἐκεῖ ἄλλην γλῶσσαν ἐξ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν. Ἡ δὲ Κορίνθα εἶναι χωρίον τῆς ἐπαρχίας Ἀποκούρου καὶ ὄχι ἀποικία Βλάχων, οὔτε συνέβη τι ἀφ' ὅσα διη- γεῖται περὶ τούτων ὁ συγγραφεὺς. Ἀνύπαρκτος εἶναι καὶ ἡ ὁμιλουμένη παρὰ τῆς Δωρικῆς φυλῆς ἀσυνήθιστος γλῶσ- σος, καθὼς καὶ τὰ Κλεφταχώρια εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ αὕτη ἡ φυλή. Οὔτε ἡ κοινωνία τῶν κατοίκων Κραββαρίου διακόπτεται εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε τὰ χρειάζονται χει- ρομύλους, παξημάδια, καὶ ἀλατιστὰ ψάρια καὶ κρέατα, οἱ κάτοικοι, ὥσταν νὰ εἶναι εἰς κατὴν ταξίδι τῆς Ἀμερικῆς. Ὁρ. Τόμ. Γ. Φύλλ. 223, 225, 231, 251, 257.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας θέλω ἀναγίξει λεπτεμερῶς, ἐπισυναπτῶν καὶ ἄλλας ὁμοιομόρ- φους εἰς κεφάλαια, θέλω ἐκτανῆ καὶ εἰς ἄλλας τινὰς ἀφορώσας τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παλαιᾶς Γεωγραφίας εἰς τὴν νέαν, δηλ. ὑπὲρ τὰ ὅρια τῆς παλαιᾶς Αἰτωλίας, Δωρίδος, Φωκίδος, Λοκρίδος, καὶ λοιπῶν ἐπαρχιῶν, παρα- βαλλόμενα μὲ τὴν ἐνεστῶσαν διαίρεσιν, ὁποῖα τὰ ἔθνη τὰ εἰς αὐτὰς κατοικεῖν, καὶ πῶς ὀνομάζεται σήμερον ἢ παλαιὰ κατοικία ἐκάστου αὐτῶν, ἐτι δὲ παραλληλισμὸν, ὁμοιά- των παλαιῶν πόλεων μὲ νέας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐπιτφρι- γίζων ταῦτα πάντα. μὲ ὅσα εἶδα εἰς τὰς διαφορὰς πε- ριόδους μου, εἶδον ἐρείπια σωζόμενα, πηγὴς ποταμῶν, σει- ρὰς ὄρων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συντελέσωσιν ὁπωσδήποτε εἰς ἀνάπτυξιν τινὰ πολλῶν σκοτεινῶν χωρίων τῶν παλαιῶν Γεωγράφων καὶ ἱστορικών.

(β) Στράβ. βιβλ. Θ. Κεφ. Δ. § 10. «Πόλις δ' Ἀχαιὴ (εἰ Δωριεὶς) Ἐρι- νειὸν, Βοῖον, Πίνδον, καὶ Κυτίνιον ὑπέρκειται δ' ἡ Πίνδος τοῦ Ἐρινεοῦ, παραβρεῖ δ' αὐτὴν ὁμοιομόρως πρὸς τὸν Ἀχελῶον εἰς τὸν Κηφιστὸν, οὗ πάλ- λυ τῆς Αἰαίας ἀπὸθεν. τινὲς δ' Ἀκόφαντα λέγουσι τὴν Πίνδον.

(γ) Στράβ. βιβλ. Θ. Κεφ. Β. § 19. «εἴτα διὰ τῆς Ἀρχαίας καὶ τῆς Κωρωναίας εἰς τὴν Κωπαῖδα λίμνην ἐξίσκιν» (ὁ Κηφιστός.)

Εἶχα τελειώσει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὅταν εἶδα τὴν δευτέραν ἐκδοσιν τοῦ ἀναφερομένου συγγράμματος τὴν γενομένην εἰς τὰ 1826· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφ' οὗ τιν' ἀνέγνωτα, ἢ εἶδα κάμμιαν διόρθωσιν εἰς ὅσα ἐσημείωτο, δὲν μοι μένει παρὰ τὰ προσθέσω, ὅτι εἰς τὸν Γ'. Τόμ. τῆς νέας ἐκδόσεως φύλλ. 539, 540, καὶ 544, καὶ εἰς τὸν Δ'. φύλλ. 2, 24, 27, 28, 3, 36, 51, 56, 57, καὶ 73 εὐρίσκονται ὅσα ἀνωτέρω εἰς τὴν παλαιὰν ἐσημειώθησαν, ἐκτὸς μικρᾶς τινὸς διαφορᾶς εἰς τὸ περὶ κοιλάδος Λιδωρικίου Τόμ. Γ'. φύλλ. 252 τῆς παλαιᾶς ἐκδόσεως, καὶ Τόμ. Δ'. φύλλ. 57. τῆς νέας· ἐπειδὴ εἰς τὴν πρώην ἐκδοσιν λέγει ὁ συγγραφεύς. "Ἡ κοιλάς τοῦ Λιδωρικίου, ἣτις περιέχει πολλὰ χωρία ἀξιόλογα, περατοῦται εἰς τὸ ὄροπέδιον τῆς Βιωτίας· καὶ διὰ τῆς στενωποῦ τοῦ Καλαδζιά συγκοινωνεῖ μετὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Σπερχεῖου. Ἡ εἰς δὲ τὴν δευτέραν μεταβάλλει τὴν γνώμην ταύτην οὕτω. "Ἡ κοιλάς τοῦ Λιδωρικίου, ἣτις περιέχει πολλὰ χωρία ἀξιόλογα, συγκοινωνεῖ διὰ τῆς Στενωποῦ Καλαδζιά μετὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Σπερχεῖου, καὶ τὴν ἐπαρχίαν Πιργατζικίου. "Ἀλλὰ μήτε κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δὲν ἔγινε διόρθωσις, ἐπειδὴ μετὰ τῶν εἰρημένων κοιλάδων παρεμπόπτουσι δύο μεγάλαι σειραὶ ὁρίων τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Παρνασσῶ, καὶ ἀπέχουσι μία τῆς ἄλλης πηλὰς ὥρας διάστημα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1830.

Γ Αἰνιάν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 304.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τελευταῖον ἐντάλμα ἐμμανίσσεως.

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ
ΟΔΟΥΣ ΔΗΜΕΙΣ.

Ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Ἀργεῖος καὶ Νικόλαος Τσάμης ἀπὸ Μόδι Σαλώνων, ἐγκαλεσθέντες παρὰ τῆς Ἀτυνομίας Κερυνθίας ὡς μετερχόμενοι τὴν ληστείαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ, ἐσυλλήφθησαν καὶ παραπεμφθέντες ἐβλήθησαν ὑπὸ φυλακὴν παρὰ τῆς Τοπικῆς Ἀρχῆς, ἀλλὰ πᾶσχευτες ἀπὸ ἀφροδισιακὰ πάθη καὶ διεφυθέντες παρὰ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς εἰς τὸ νοστακομεῖον Νανπλίας, ἐδραπέτευσαν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 14 (τῆς 26 τοῦ Σεπτεμβρίου) αἵτησιν τοῦ Δημοσίου Συνηγόρου, ἐξέδωκε τὴν 4 Ὀκτωβρίου τὸ ὑπ' Ἀρ. 23 ἐντάλμα πρὸς τοὺς εἰρημένους Γεώργιον Ἰωάννου καὶ Νικόλαον Τσάμην, ὅπως ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν διαμονὴν τῶν δημοσίων αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ πρεθεσμία αὕτη παρήλθεν ἤδη, τὸ Δικαστήριον δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 59 πράξεως ἐντέλλεται καὶ αὐτοῖς πρὸς τοὺς εἰρημένους Φυγιδίους Γεώργιον Ἰωάννου Ἀργεῖον καὶ Νικόλαον Τσάμην ἀπὸ Μόδι Σαλώνων, διὰ τὴν ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ τελευταίου τούτου ἐντάλματος.

Μὴ ἐμφανιζομένων δὲ τῶν εἰρημένων ἐπὶ τῆς μετῴκεινης πρεθεσμίας, θέλει μετεγγυητὴ ὅλη τὴν ἐπὶ περιουσίᾳ κατὰ τὸ 805 ἄρθρον τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας.

Ὅλοι οἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὁρεῖλου ἐκ συλλάβων τῶν φυγιδίων τούτων, εἰς κατὰ περίστασιν ἤθελον εἰς τὰ ἱμήματα τῶν εὐρεθῆ.

Ἐκαστος γινώσκων περὶ εὐρίσκειναι τὸ φυγιδίον, ὁρεῖ τὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν ἐπιτελείαν ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ δι' ἀντιγράφων εἰς τὴν Δύραν τῆς διαμονῆς Ἰων, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας Ἰων, εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ περιπλέον διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1830.

Οἱ Δικασταὶ Ν. Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ, Α. ΜΟΥΡΑΙΤΙΝΗΣ, Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κωνσταντόπουλος.

Ποικίλα.

Τέσσαρες ἐκλείψεις θέλουν γίνεαι κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τοῦ 1831: — Τὴν 31 Ἰανουαρίου ἐκλείψει ἡλίου ἀόρατος εἰς ἡμᾶς. — Τὴν 4 τοῦ Φεβρουαρίου ἐκλείψει σελήνης κατὰ μέρος ὁρατὴ. — Τὴν 26 Ἰουλίου ἐκλείψει ἡλίου ἀόρατος. — Τὴν 11 Αὐγούστου ἐκλείψει ἡλίου καὶ αὐτὴ ἀόρατος.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μετεχειρίζοντο τὸν ἀμίαντον (*) εἰς κατασκευὴν πανίων, τὰ ὅποια εἰς ἄλλο δὲν ἐχρηστέμευον εἰμὴ εἰς τὸ νὰ περιτηλύνωσι τοὺς καιομένους νεκροὺς, διὰ νὰ μὴ χάνωνται εἰς τὴν πυρὰν τὰ λείψανα αὐτῶν. Σήμερον δὲ, ὅτε τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ὄρυκτον δὲν εἶναι τόσον σπάνιον, ὅσον τὸ πάλαι, κατασκευάζονται ἐξ αὐτοῦ ἐνδύματα, τὰ ὅποια φερούντες οἱ σθεστέρες τῶν πυρκαϊῶν, ἐργάζονται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν χωρὶς νὰ ὑποφέρωσιν ἀπὸ τῆς ἐνέργειαν τοῦ πυρός, καὶ χωρὶς νὰ ἔχωσι χρεῖαν ἄλλων πυρφυλαγμάτων, τὰ ὅποια κατατρίβουν ἐπιπλέον τὴν ἐργασίαν των.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλους. — Τὴν 22 Δεκεμβρίου, τὸ Ἑλληνικὸν κώττερον ὁ Ζέφυρος καὶ ἡ λέμβος Ἀγ. Νικόλαος, ἐκ Πόρου, ἡμέρας 2.

Τὴν 23 τὸ Ἑλληνικὸν κώττερον, ὁ Δῖολος, ἐκ Πόρου, ἡμέρας 3.

Τὴν 25 ὁ Ἑλληνικὸς μαρτίγος, Πρόδρομος, ἐκ Πόρου, ἡμέρας 3.

Τὴν 26 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέττα, Ψαρρά, ἐκ Κερυνθίας, ἡμέρας 14, φέρουσα χερσὶν καὶ διαφόρων γεωργικῶν ἐργαλείων.

Τὴν 27 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον, Ζενί, ἐκ Σμύρνης, ἡμέρας 6.

Ἀπό πλους. — Τὴν 20 Δεκεμβρίου, τὸ Ρωτικὸν δίκρατον Ἀλέξανδρος Νεύσκης, φέρων τὸν ἑσθλὸν τὸν Κυβερνήτην. — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος, ὁ Ποσειδών, εἰς τὰ Μισσηνικὰ φρούρια.

Τὴν 22 ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος, Τερψιθέα, εἰς Τόρυν. — Ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Ἀργος, εἰς Πόρον καὶ Σαλαμίνα. — Καὶ ἡ Γαλλικὴ γαμπύρα Διλιγεντία.

Τὴν 26 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον, ἡ Ἑκλεψίς.

Τὴν 27 ὁ Ἑλληνικὸς μαρτίγος, Πρόδρομος, εἰς Πόρον.

Τὴν 28 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Ράπετ.

Τὴν 29 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ζενί.

Τὴν 30 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέττα Ψαρρά.

Τὴν 2 Ἰανουαρίου, τὸ Γαλλικὸν βρίκιον, Γρεναδιέ, φέρων τὸν Ἀντιπρίσβον Βαρὼν Δε Ρουβὴν. — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον, Ράπετ, φέρων τοὺς Ἀντιπρίσβους Κύριον Δωκινὸν καὶ Κόμητα Πάνιν.

(*) Ἡ δὲ αὕτη ἐμεταλλεύετο, κατὰ τὸν ἀρχαῖον, ἐπὶ τὴν γῆν ἐμβόλαιον.